

[Peder Clausager.]

Jeg skal belyse Forholdet med et aktuelt Eksempel. Kloakeringen af et Omraade søges gennemført, og der er givet Tilsagn om Tilskud fra Beskæftigelsesloven. Anlægget omfatter Kloaker til ca. 150 000 Kr., hvortil kan ydes ca. 40 pCt., og et Rensningsanlæg til ca. 20 000 Kr. med et noget større Tilskud. Udgifterne for Lodsejerne er selv under Hensyn til Tilskuddene saa betydelige, at Landvæsenskommissionen er meget betænkelig ved at afsige Kendelse om, at Sagen skal gennemføres. Jeg forstaar nu Lovforslaget saaledes — og jeg vil være meget betænkelig ved at gaa med til Loven, hvis jeg ikke har forstaaet rigtigt —, at dette Rensningsanlæg først kan henvises til Vandløbsudvalget, naar den Kloakering, som Anlægget skal tjene, er udført eller dog i det mindste er godkendt til Udførelse af de sædvanlige Vandløbsretter.

Det vil af det sagte forstaas, at jeg med Tilfredshed noterer, at denne Nyvinding i vor Vandløbslovgivning saa nøje er knyttet til Beskæftigelsesloven. Jeg er ikke klar over, om efter Lovforslaget allerede for en Landvæsenskommission indbragte Sager kan tages ud og henvises til Vandløbsudvalgets Afgørelse. Jeg ser ingen Hindring for; at noget saadant kan ske; jeg vil endda tro, at skal Loven faa virkelig Betydning, maa noget saadant finde Sted, idet formentligt et stort Antal af de paagældende Anlæg er saa vidt fremme, at de er indbragt for Vandløbsretterne til Bedømmelse.

Jeg tror egentlig ikke, det vil volde Landvæsenskommissionerne Sorg at overlade de rent tekniske Spørgsmaal til Vandløbsudvalget. Ganske vist foretog flere af Dommerne her paa Sjælland for en 5—6 Aar siden en af Landbrugministeren arrangeret Studierejse under Ledelse af Fiskeridirektoratet til forskellige gennemførte Rensningsanlæg. Denne Rejse var foranlediget af en Dommer, der som Formand for en Landvæsenskommission følte sig usikker i en saadan Sag. Men jeg tror ikke, at Dommerne selv efter denne Rejse føler sig saa sikre over for Spørgsmaalet, at det vil være dem en Sorg at give Afkald paa den tekniske Del. Er Sagen allerede til Behandling, bør dog næppe Vandløbsrettens øvrige Opgaver, i første Række Udgiftsfordelingen, fratages denne og henlægges til en Afvandskommission. Og det er et Spørgsmaal, om man ikke i alle Tilfælde skulde lade denne Side af Sagen afgøre af de ordinære Vandløbsretter i Stedet for af Afvandskommissionen.

Om Sammensætningen af det Vand-

løbsudvalg, der er et saa vigtigt Led i Forslaget, og som faar saa stor Beføjelse, skal jeg derefter gøre nogle Bemærkninger. Jeg maa sige, at selve Udvalgets Sammensætning er mig inderligt imod; jeg tror ogsaa, at Sammensætningen er imod den inderste Kærne af dansk Retsvæsen. Vandløbsudvalget bliver og skal være en Ret, en Ret med en Domstols Uafhængighed af andre Interesser end den at træffe det rette saa nær, som uafhængige og retsindige Mænd formaar. Og derfor hører Repræsentanter for direkte interesserede Sammenslutninger af en hvilken som helst Art, det være sig af Købstæder eller af Sogneraad eller af Bademestre ved de ferske Vande eller hvem ved af hvad, ikke hjemme i en saadan Domstol. De hører ikke hjemme i en Domstol, hvor disse Sammenslutningers Repræsentanter kan have en organisationsmæssig Interesse.

Dette holdt man sig for Øje, da man i 1858 gav Loven om Landvæsenskommissioner, men det var jo ogsaa saa tæt efter, at vor frie Forfatning blev givet. Det vilde have givet en god Kontinuitet, om man fra Landvæsenskommissionen med Dommeren som Formand og to Landvæsenskommissærer, der ikke maa være interesserede i den behandlede Sag, over Overlandvæsenskommissionen med Amtmanden som Formand, tre Landvæsenskommissærer og en af Landbrugministeren udnævnt teknisk sagkyndig, var naaet til Vandløbsudvalget, bestaaende af fire Ministerrepræsentanter, og i disse specifikt tekniske Sager af fire af Ministeren udnævnte Teknikere, eventuelt efter Indstilling af Dansk Ingeniørforening; et mere sagkyndigt og alsidigt Forum for Indstilling kan formentlig ikke findes, og jeg formoder, at Landbrugministeren, der skal gaa til at udnævne 4 tekniske Repræsentanter, vil henvende sig et saadant Sted for at faa dem udpeget. Dertil saa jeg gerne som 9de Medlem en Biolog.

Arbejds- og Socialministeriets Interesse for Rensning af vore Vande har fundet Udtryk med nærværende Lovforslag; Købstædernes og Sognekommunernes Interesse er udtrykt i de Forslag, der indsendes for Opnaaelse af Tilskud. Med Hensyn til Bedømmelsen af Forslagene har vi alle samme Interesse i, at denne Bedømmelse er hævet over enhver Forestilling om Særhensyn af den ene eller den anden Art.

Jeg forstaar dog, at det vil være vanskeligt at naa til en saadan Sammensætning, for naar der først i et Lovforslag ligesom er lovet Organisationerne en Plads, bliver det udlagt som Udtryk for Mistillid, om denne